רבא אמר כדרבי יונה דאמר רבי יונה אתיא שם שם מה להלן לא ענש אלא א"כ הזהיר אף כאן לא ענש אלא אם כן הזהיר אשכחן מוקטרי פנים שהעלן א] לחוץ מוקטרי חוץ שהעלן לחוץ מנין? אמר רב כהנא אמר קרא ואליהם תאמר *על ב]הסמוכין תאמר, מתקיף לה ג] רבא מי כתיב ועליהם, ואליהם כתיב! אלא כדתנא דבי ר' ישמעאל ואליהם תאמר לערב פרשיות *ר' יוחנן אמר אתיא הבאה הבאה מה להלן מוקטרי חוץ אף כאן מוקטרי חוץ, מתקיף לה רב ביבי ד] הא דתנן *שלשים ושש כריתות בתורה תלתין ושב הויין דאיכא המעלה, והמעלה קשיא; והדתנן *הזורק מקצת דמים בחוץ חייב מנלן? נפקא ליה מדתניא *דם יחשב לרבות הזורק דברי רבי ישמעאל, ר"ע אומר או זבח לרבות את הזורק ורבי ישמעאל האי או זבח מאי עביד ליה? ה] לחלק, ור' עקיבא לחלק מנא ליה? נפקא ליה מלא יביאנו ורבי ישמעאל ההוא מיבעי ליה *על השלם הוא חייב ואינו חייב על החסר ורבי עקיבא נפקא ליה מלעשות אותו, ור' ישמעאל חד למוקטרי פנים שחסרו ו] והעלו בחוץ וחד למוקטרי חוץ שחסרו והעלו בחוץ, והא תניא רבי ישמעאל אומר יכול מוקטרי פנים שחסרו ז] והעלו בחוץ חייב ת"ל לעשות אותו על השלם חייב ואינו חייב על החסר ורבי עקיבא ח] מוקטרי פנים שחסרו והעלו בחוץ חייב ורבי עקיבא האי דם יחשב מאי עביד ליה? לרבות שחיטת העוף, ורבי ישמעאל נפקא ליה מאו אשר ישחט ורבי עקיבא אמר לך ההוא מיבעי ליה על השוחט הוא חייב ט] ולא על המולק ור' ישמעאל נפקא ליה מזה הדבר, דתניא אשר ישחט אין לי אלא שוחט בהמה, שחט עוף מנ"ל? ת"ל או אשר ישחט, יכול י] אף המולק ודין הוא מה שחיטה דאין דרך הכשירה בפנים חייב, מליקה שדרך הכשירה בפנים אינו דין שהוא חייב ת"ל זה הדבר ורבי עקיבא אמר לך ההוא מיבעי ליה *לגזירה שוה והא דתנן הקומץ והמקבל דמים בחוץ פטור מנלן? ומהיכא תיתי דחייב? תיתי משחיטה, *מה לשחיטה שכן יא] נפסלת שלא לאוכלין בפסח, תיתי מזריקה, מה לזריקה שכן זר חייב עליה מיתה תיתי

ה"ג דאמר רבי יונה אמר קרא שם תעלה עולותיך ושם תעשה. איתקש שאר עשיות להעלאה מה העלאה לא ענש אלא אם כן הזהיר אף שחיטה לא ענש אלא א"כ הזהיר: **אשכחן מוקטרי** יב] **פנים שהעלן בחוץ.** שחוטי פנים שהיו עומדים להקטירן בפנים יג] והעלו בחוץ חייב כדכתיב בהעלאה (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא יביאנו בראוין להביאן לפנים והעולן הכתוב מדבר: **מוקטרי חוץ.** שחוטי חוץ שעומדין ליקטר בחוץ ולא בפנים: **ואליהם תאמר.** זהו תחילת פרשת העלאה וסמוכה לפרשת שחוטי חוץ על הראשונים דמשתעי בשחוטי חוץ יד] שאמר שאם העלו בחוץ חייב ועליהם קרינן: **ואליהם כתיב** טו]. לשון קושיא הוא: **ה"ג אלא כדתנא דבי ר' ישמעאל ואליהם תאמר לערב פרשיות.** וי"ו מוסיף על ענין ראשון ומערב הפרשיות לומר שאף שחוטי חוץ שהעלן בחוץ חייב: **ל"ו כריתות בתורה.** וקחשיב התם המעלה בחוץ והוינן בה מניינא למה לי ואמר רבי יוחנן שאם עשאן כולן בהעלם אחד חייב על כל אחת ואחת הא תרתי נינהו לחובא המעלה איברי פנים והמעלה איברי חוץ דכיון דגמרת להו בהיקשא או בגזירה שוה הוה ליה כל חד וחד גוף עבירה וחייב על כל אחת ואחת אפילו בהעלם אחד וניתני שלשים ושבע והא ליכא לשנויי שם העלאה קתני כי היכי דקא חשיב המחלל את השבת טז] והעובד עבודת כוכבים בחדא ואע"ג דטובא חיובי איכא דהכי שניט בכריתות ואקשינן עלה (א) שבת יז] ועבודת כוכבים [ומשני] תנא חילוקין שלהן במקומן דתנן במסכת שבת (דף ע.) אבות מלאכות ארבעים חסר אחת ועבודת כוכבים תנינא בסנהדרין (דף ס:) אחד העובד ואחד הזובח ואחד המקטר ואחד המנסך אבל יח] הכא לא תנא בהדיא המעלה איברי פנים והמעלה איברי חוץ ואף על גב דאיכא למשמע מפלוגתא דרבי יוסי הגלילי ורבנן בהדיא מיהא לא תנינהי בתרתי: **והא דתנן.** לקמן במתניתין (דף ק.) הזורק יט] [מקצת] דמים בחוץ שלא נתן ארבע מתנות אלא מתנה אחת חייב דהויא זריקה בפנים דכוותיה דתנן (לעיל דף נ:) כל הניתנין על מזבח החיצון שנתנן במתנה אחת כיפר: **מנלן.** דמיחייב אזריקת דם בחוץ הא שחיטה והעלאה הוא דכתיבן: **דם יחשב דם שפך.** לרבות את הזורק והאי כ] קרא בשחוטי חוץ כתיבי: **או זבח.** כתיב גבי העלאה "או" לרבות את הזורק: **לחלק.** דלא תימא עד דמסיק עולה ושלמים: **לא יביאנו.** משמע חד: **ואינו חייב על החסר.** לקמן פליגי בה איכא למאן דאמר על אבר חסר ואיכא למאן דאמר על בהמה חסירה עד שיעלה כא] כל הבהמה ואיכא למאן דאמר על הקטרה חסירה כגון פחות מכזית: **אותו.** שלם משמע: **חד למוקטרי פנים כו'.** דאי כתב חד הוה אמינא הני מילי מוקטרי חוץ אבל מוקטרי פנים מיחייב דהא מהדרינן פוקעין (ב) לחסרו אלמא הקטרה היא: **והא תניא.** בניחותא: **ור"ע סבר מוקטרי פנים.** שחוטי פנים שחסרו כגון פקעו מעל האור והעלן בחוץ חייב דהא מהדרינן פקעין: **ור' ישמעאל נפקא ליה מאו אשר ישחט.** אע"ג דאיצטריך מחוץ למחנה כדלקמן אפילו הכי "אשר ישחט" יתירא הוא דמצי למיכתב כב] (או) מחוץ למחנה אייתר ליה "אשר ישחט" לרבות שחיטת העוף: **ההוא מיבעיא ליה** כג] **השוחט העוף חייב ואינו חייב על המולק.** והילך איצטריך תרוייהו דאי כתיב "אשר ישחט" לרבות שחיטת העוף הוה אמינא כל שכן מליקה שהיא דרך הכשירו בפנים להכי כתיב *"דם שפך" לרבות את העוף והדר כתיב "אשר ישחט" למעוטי מולק: **אין לי אלא שוחט בהמה.** כדכתיב "אשר ישחט שור או כשב": **ומה שחיטה.** שאין זה דרך הכשירו של עוף בפנים חייב עליה בחוץ, מליקה לא כ"ש: **ת"ל זה הדבר.** אשר צוה וגו' וסמיך ליה אשר ישחט שחיטה ולא מליקה: **לגזירה שוה.** מפורשת ביש נחלין (ב"ב דף קכ:) ובנדרים בפרק *בתרא (דף עח.): **הקומץ מנחה בחוץ.** ולא הקטיר פטור: **מנא ליה.** דפטור: **ופרכינן מהי תיתי לחובא.** דאיצטריך קרא למיפטריה: **מה לשחיטה שכן פוסלת בפסח ששחטו שלא לאוכלין.** כגון לחולה וזקן שאין יכול לאכול כזית כדכתיב (שמות יב) "איש לפי אכלו תכוסו" תאמר בקומץ מנחה דלא שייך כד] פסול שלא לאוכליו, ובקבלה נמי אפילו בפסח לא מיפסלא כדאמרן בפרק תמיד נשחט (פסחים דף סא.) רבי אומר לשון סורסי הוא זה כאדם שאומר כה] כוס לי טלה זה דבשחיטה לחודה הוא דפסלה מחשבת אוכלין: **תיתי מזריקה.** דלא פסלה שלא לשם אוכלין בפסח ומחייב עלה בחוץ וה"ה לקמילה וקבלה: **שכן זר חייב עליה מיתה.** מה שאין כן בקמילה וקבלה דבעינן עבודה תמה ולא עבודה שיש אחריה עבודה כדאמרינן פרק בראשונה בסדר יומא (דף כד.) והני תרוייהו יש אחריהן עבודה:

תיתי

ה"ג דאמר רבי יונה. בפ"ק דכריתות (דף ג:) מהיקשא יליף: **הני** תלתין ושב הויין דאיכא המעלה והמעלה. דכיון דגמרת להו בהיקשא או בגזירה שוה הוה ליה כל חד וחד גוף עבירה וחייב על כל אחת ואחת אפי' ט] *בהעלאה אחת והשוחט ומעלה נמי דקתני התם בתרתי לא ידעינן בהו תרתי לאוי אלא בגזירה שוה פי' בקונטרס והא ליכא לשנויי שם העלאה קתני כי היכי דקא חשיב המחלל את השבת בחדא ואע"ג דטובא חיובי איכא דהכי שנינן לה בכריתות (דף ג:) דאקשינן עליה שבת ועבודת כוכבים תנא חלוקים שלהן במקומן דתנן במס' שבת (דף עג:) אבות מלאכות מ' חסר אחת ועבודת כוכבים תנינן בסנהדרין (דף ס:) אחד העובד ואחד הזובח ואחד המקטר ואחד המנסך אבל הני לא תנא הכא בהדיא המעלה איברי פנים והמעלה איברי חוץ ואע"ג דאיכא למשמעה מפלוגתא דרבי יוסי הגלילי ורבנן בהדיא מיהא לא תנהי בתרתי עכ"ל וקשה תימה גבי עבודת כוכבים היכי קאמר התם בפ' קמא דכריתות (דף ג:) דקתני יתהון אבינכיהון פירוש במקומן הא ליכא למשמע ממתני' דד' מיתות אלא חיוב חטאת אהנך עבודות אבל חילוק חטאות לא שמעינן מינה: **דאיכא** המעלה והמעלה קשיא. כז] קשה מהא דלא משני ההיא דכריתות (ג"ז שם) כרבי יוסי הגלילי דפטר מוקטרי חוץ: **מאי** עביד ליה לחלק. *תימה דהך סוגיא דלא כרבא אלא כאביי דפ' השואל (ב"מ דף צה:) דסבר לה כרבי יאשיה דפ' ד' מיתות (סנהדרין דף סו:) דבעי קרא לחלק גבי אביו ואמו: **חד** למוקטרי פנים שחסרו וחד למוקטרי חוץ שחסרו. הכא לא שייך למילף מואליהם תאמר או הבאה הבאה משום דבפנים טעמא דמהדרינן פוקעין וחשיבא הקטרה ולא שייך למילף למוקטרי חוץ:

להכי

עין משפט נר מצוה

ה א מיי' פי"ח מהלכות מעשה הקרבנות הל' ד:

ו ב מיי' פי"ט שם הלי' ג: [בס"י אי' בהעלם אחת]

ז ג מיי' שם הלכה יא:

ח ד מיי' שם הל' ט:

ט ה ו מיי' פי"ח שם הלכה יח:

י ז מיי' פי"ט שם הל"ז:

יא ח מיי' פ"ב מהלכות קרבן פסח הל' ג:

בילקוט רמז תקפ"ב פרשת אחרי מות השמיט [מתיבת ר"י עד מה להלן ושם הגי' מה להלן בשחוטי חוץ אף כאן בשחוטי חוץ] ועי' רש"ק וצ"ק

עיין נ"ק

◆

שיטה מקובצת

א] שהעלן בחוץ מוקטרי חוץ שהעלן בחוץ מנלן אמר כו': ב] על הראשונים תאמר תיבת הסמוכין נמחק: ג] לא רבה מי כתיב ועליהם תאמר ואליהם כתיב ואליהם קרינא אלא כדתנא דבי רבי ישמעאל דתנא דבי ר' ישמעאל ואליהם תאמר: ד] ביבי בר אביי הא: ה] ליה מבעי ליה לחלק: ו] והעלן בחוץ וחד כו' שחסרו והעלן בחוץ: ז] שחסרו והעלן בחוץ יהא חייב: ח] עקיבא סבר מוקטרי פנים שחסרו והעלן בחוץ: ט] חייב ואינו חייב על כו' תיבת ולא נמחק: י] יכול שאני מרבה אף: יא] שכן פוסלת שלא לשום אוכלין בפסח: יב] מוקטרי פנים: יג] בפנים והעלן בחוץ: יד] חוץ תאמר שאם: טו] כתיב ואליהם קרינן: טז] השבת בחדא והעובד: יז] תיבות ועבודת כוכבים נמחק ותיבת ומשני ל"ש: יח] אבל הני לא תנא הכא בהדיא: יט] הזורק מקצת דמים: כ] והאי קרא בשחוטי: כא] שיעלה את כל: כב] למיכתב או מחוץ תיבת אל נמחק: כג] ליה על השוחט חייב תיבת העוף נמחק: כד] שייך בה פסול שלא לאוכלין ובקבלה: כה] שאומר לחברו כוס: כו] אפי' בהעלם אחד: כז] תימה מהא תיבת קשה נמחק:

◆

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ל"ו כריתות וכו' ושבת וע"ז תנא. נ"ב זהו סיום של רש"י: (ב) שם ד"ה חד למוקטרי וכו' פוקעין שנפקעו מעל מזבח דחסרו:

דברים יב: יד

[לקמן קיט:]

צ"ל תאמר

כריתות ג.

לקמן קי.

סנהדרין לה: ע"ש

[לקמן קח. קט:]

נ"ק

[נדרים עח. ב"ב קכ:]

[לעיל ד.]

צ"ל דם יחשב נ"ק

[צ"ל בפרק נערה]

ויקרא יז

ב] דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה ה' לאמר

ג] איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה

ד] ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן לה' לפני משכן ה' דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו

ה] למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זובחים על פני השדה והביאום לה' אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים לה' אותם

ו] וזרק הכהן את הדם על מזבח ה' פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחוח לה'

ז] ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירים אשר הם זונים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדורותם

ח] ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עולה או זבח

ט] ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אותו לה' ונכרת האיש ההוא מעמיו

	ר' ישמעאל	ר"ע
* זורק בחוץ	ד: דם יחשב	ח: או זבח
לחלק	ח: או זבח	ט: לא יביאנו
פטור על החסר	ט: לא יביאנו ט: לעשות אותו	ט: לעשות אותו חייב על מוקטרי פנים
חיוב שחיטת עוף בחוץ	ג: או אשר ישחט	ד: דם יחשב
מולק בחוץ פטור	ב: זה הדבר	ג: או אשר ישחט

* לעיל קו.

שחט בחוץ - עונשו נלמד מויקרא יז: ד

העלאה בחוץ - ויקרא יז: ט

* אחרי הסוגריים הגמ' ישיב על השאלה מנלן דפטור. בתוך הסוגריים הגמ' תסביר מהו ההו"א לחשוב שהוא חייב ודוקא כך אני צריך מקור לפטור אותו

דברים יב: יד

כי אם במקום אשר יבחר ה' באחד שבטיך שם תעלה עולותיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך

נושא/מבנה

מקורות לחיוב על שחוטי חוץ (בנוסף על שחוטי פנים) שהעלן בחוץ

שהעלן

נושא/מבנה

עבודות נוספות אם דינם אם נעשו בחוץ

- הזורק דם בחוץ חייב - מנלן
- הקומץ והמקבל דמים בחוץ פטור - מנלן

תת נושא

מח' ר' ישמעאל ור"ע בענין מוקטרי פנים/חוץ שחסרו והעלן בחוץ

	ר' ישמעאל	ר"ע
פנים	פטור	חייב (שכן מהדרינן פוקעין)
חוץ	פטור	פטור